

NEDVĚDICKÝ ZPRÁVODAJ

• VYDÁVÁ MĚSTYS NEDVĚDICE • ČÍSLO 2 • ROČNÍK 5 • ČERVEN 2011

Foto: Antonín Špaček

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

tento úvodník se rodí ve dnech, kdy vrcholí mistrovství světa v hokeji na Slovensku, které jsme jistě mnozí z nás s nadšením sledovali. Příkladná bojovnost českého družstva, jeho soudržnost, morálka, vzájemný respekt a podpora mezi všemi hráči jsou bezesporu hodnoty, které přispěly opět po roce k vynikajícímu sportovnímu výsledku. Uvedené hodnoty mohou být příkladem chování a cesty k úspěchu nejen ve sportu, ale i v občanském životě. V dnešní době, která se mimo jiné vyznačuje u jisté části populace naprostou absencí respektu k autoritě, respektu ke svému okolí, k majetku a hodnotám druhých a také neochotou respektovat alespoň základní pravidla společenského chování, není pozitivních vzorů nikdy dostatek. Tento úvod volím záměrně nejen kvůli již zmíněnému úspěchu našich hokejistů, ale také proto, že v prvních měsících letošního roku se obec opět po delší době ve zvýšené míře potýkala s důsledky výše popsaného chování některých našich spoluobčanů, části naší dospívající mládeže a také některých našich víkendových hostů – chatařů. Mezi těmito činy svým rozsahem a drzostí jednoznačně dominuje rozsáhlá krádež dřeva v obecním lese Pod Horou našim spoluobčanem panem D., který z prodeje kradeného dřeva delší čas profitoval. Zarážející je,

že jeho zákazníci byli mnozí občané Nedvědice i přesto, že původ kupovaného dřeva znali. Více či méně úspěšně jsme odstraňovali následky těžko pochopitelného vandalizmu na dětském hřišti, shořelých kontejnerů na odpady na Vejpustku, stále se opakujícího nechutného vandalizmu „sprejerů“ především v autobusových čekárnách, opakovaného vytváření skládek odpadů v okolí chatových oblastí bez ohledu na zavedená pravidla, netřídění odpadů, bezohledného odkládání všemožných odpadů v prostoru nově budované dřevěné lávky na Pernštejně, krádeže čerstvě vysázených okrasných květin z kontejnerů před radnicí a u pomníku padlým, krádeží a vandalizmu dokonce i na hřbitově, množících se krádeží materiálu, určeného na stavbu kanalizace a mnohého dalšího. Popsané jevy způsobují mimo morální a estetické újmy i škodu materiální, kterou jen od počátku letošního roku můžeme vyjádřit částkou kolem sta tisíc korun.

Vedle pesimistických faktů, uvedených v první části dnešního úvodníku, bych rád uvedl i záležitosti a události dobré, které se podařily nebo se daří průběžně, a které nejenže dělají radost většině z nás, ale také jsou výbornou propagací naší Nedvědice. Mám na mysli nejen zdárně pokračující jednotlivé tzv. velké projekty, ale také uskutečněná vystoupení sboru P.A.T.R.O.N., žáků ZUŠ na srazích harmonikářů a koncertech mimo Nedvědice, činnost sportovních družstev, dubnový turistický pochod, akce pro děti a mnohé další. Dobrou propagací Nedvědice je bezesporu

také vysoká úroveň našeho Zpravodaje. Rád bych na tomto místě zopakoval svoje poděkování všem, kteří se na popsanych dobrovolných aktivitách podílejí, a věřím, že tak budou činit i nadále. Upřímně a nezištně organizovaným činnostem je vedení městyse vždy příznivě nakloněno a v rámci svých možností se pokaždé snaží pro tyto akce vytvořit podmínky a také je finančně podpořit.

Informace o průběhu tzv. velkých projektů začneme stručnou informací o stavebních úpravách MŠ. Tento projekt byl stavebně ukončen již v lednu, novou a podstatnou informací je, že následně proběhl závěrečný audit ze strany poskytovatele dotace, tedy Státního fondu životního prostředí (SFŽP), s výsledkem „bez závad“. Poté, již mimo projekt, proběhla v obou patrech přestavba šaten s cílem zvýšit kapacitu obou tříd. Nyní je třeba tuto záležitost dotáhnout do konce ještě po administrativní stránce.

Projekt „Stavební úpravy ZŠ“ je v době uzávěrky tohoto čísla Zpravodaje ve fázi podpisu smluv s vítězi obou výběrových řízení, tedy s dodavatelem stavby a s osobou, která zajistí stavební dozor. Následně byly všechny materiály odeslány ke schválení na SFŽP. Pokud vše proběhne hladce, mohly by být práce zahájeny ve 2. polovině června. Cílem bude provést maximum prací uvnitř školy v průběhu prázdnin tak, aby v novém školním roce byla co nejméně omezena výuka.

Po měsících přešlapování na místě se snad konečně podařilo rozběhnout také projekt „Po naučných stezkách na hrad Pernštejn“. Koncem března byla na svoje místo usazena první ze tří plánovaných lávek přes Nedvědičku, následně probíhaly práce na obložení pilířů. Současně byla opravena zadní cesta na hrad (tzv. Pivovarská), kde byl koncem dubna položen nový živичný povrch. V květnu pak byly zahájeny práce na obnově asi 750 metrů původních pěšin v lesoparku pod hradem.

Několik informací je třeba uvést i o projektu „Kanalizace“. V polovině května byly dokončeny práce v lokalitě k Černvíru. V době mezi uzávěrkou a vydáním tohoto čísla pak probíhalo uvádění zbývajících pozemků do původního stavu. Současně prováděla stavební firma tlakové a jiné zkoušky s cílem připravit tuto lokalitu co nejdříve ke kolaudaci tak, aby majitelé tamních nemovitostí mohli snad ještě letos na podzim připojit svoje dom-

Výstavba kanalizace směrem k Černvíru
Foto: Antonín Špaček

ky. Nově položené obručníky na kraji vozovky byly podmínkou správce komunikace a z našeho pohledu je lze považovat za součást budoucího chodníku, jehož stavba v této lokalitě je nanejvýš potřebná. Projektční přípravu bychom rádi zahájili na podzim tohoto roku. Taktéž lokalita Žlíbky je z pohledu pokládání potrubí hlavního řádu hotova, zbývá napojení na stávající kanalizaci v křižovatce u kostela. Stále čekáme na povolení E.ONu na zřízení elektrické přípojky k budoucí čerpací stanici, teprve poté bude moci být postavena čerpací stanice a k ní obslužná komunikace. Práce pokračovaly i na Krčíně, kde z technických důvodů bylo umožněno majitelům pěti nemovitostí připojení na hlavní řad ještě před jeho kolaudací. Následovala stavba nového chodníku asi do poloviny dohodnuté délky, zbývajících část bude položena na podzim po dokončení pokládání kanalizačního řádu včetně odboček k nemovitostem. V době krátce po uzávěrce tohoto čísla měly být také zahájeny práce na protlaku pod křižovatkou u pomníku padlým a práce na Vejpuštku. Závěrem ještě krátká informace, reagující na Vaše četné dotazy ohledně termínu budování kanalizačních přípojek. Až na jednotlivé výjimky (tak jako na Krčíně), bude možné se napojit až po zkolaudování hlavního řádu. To s největší pravděpodobností znamená, že většinu nemovitostí bude možné připojit až v roce 2012. Před zahájením prací budou svolány informativní schůzky dle jednotlivých lokalit, kde pracovníci Vodárenské společnosti Žďár n. S. jako budoucí provozovatel vysvětlí postup a předají potřebné formuláře.

Současně také znovu sděluji, že pravidla poskytovatele dotace neumožňují hradit z dotačních peněz kanalizační přípojky k soukromým ani jiným objektům. Jako vstřícný krok se snažíme v rámci projektu vyvést alespoň kanalizační odbočky většinou na hranici soukromých pozemků do místa umístění tzv. revizní šachty. Není již v silách ani možnostech městyse, aby hradil ještě revizní šachty nebo dokonce nějaké další části přípojek.

Závěrem Vám všem přeji pěkné a slunečné léto, dětem úspěšné zakončení školního roku a pěkné prázdniny a nám dospělým alespoň několik dní pohodové dovolené.

Ing. Pavel Vejrosta

Nový chodník na Krčíně
Foto: Antonín Špaček

INFORMACE Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTYSE NEDVĚDICE

V období od uzávěrky minulého čísla Zpravodaje se Rada městyse Nedvědice (RMN) sešla 6 x (č. 9 - 14) a mimo jiné jednala o následujících záležitostech:

- doporučila Zastupitelstvu schválit bezúplatný převod pozemku p. č. 228/5 v k. ú. Nedvědice z majetku ŘSD ČR do vlastnictví MN

- vzala na vědomí prodloužení patentové ochrany odznaku a textového vyjádření Městečko Nedvědice o dalších 10 letů, tedy do r. 2021

- doporučila Zastupitelstvu schválit smlouvu o zřízení práva odpovídajícímu věcnému břemenu umístění vedení NN na pozemku p. č. 585/35 v k. ú. Nedvědice ve prospěch E.ON Distribuce a. s. za

- účelem zřízení přípojky NN k chatě č. e. 41.
- schválila prominutí poplatku za pronájem sokolovny dne 25. 2. 2011 na uspořádání fotbalového plesu
- schválila pronájem zasedací místnosti radnice paní Přidálkové pro uspořádání velikonoční výstavy ve dnech 25. - 27. 3. 2011
- schválila prominutí poplatku za pronájem zasedací místnosti radnice paní Přidálkové na uspořádání velikonoční výstavy ve dnech 25. - 27. 3. 2011
- schválila žádost p. Hlucháně o umožnění vstupu do sokolovny za účelem hraní stolního tenisu
- průběžně projednávala stav prací na jednotlivých projektech
- schválila rozdělení finančních prostředků v rámci dotačního programu MN v celkové výši 94.000,- Kč
- rozhodla o likvidaci nalezených předmětů, nevyzvednutých v zákonné šestiměsíční lhůtě
- schválila zapojení MN do projektu třídění biologicky rozložitelných odpadů (nositelem projektu je společnost van Gansewinkel)
- doporučila Zastupitelstvu schválit darování pozemků p. č. 965/11, 965/12 a 966/1 vše v k. ú. Nedvědice Krajem Vysočina do vlastnictví MN
- schválila uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene na pozemcích MN p. č. 639/1, 639/11, 639/10, 252, 1165, 994/7 a 994/8 vše v k. ú. Nedvědice ve prospěch E.ON Distribuce z důvodu zřízení přípojky NN pro čerpací stanici pro kanalizaci v lokalitě Žlíbký
- průběžně jednala se zájemcem o pronájem prostor lékárny ve zdravotním středisku
- projednala protokol z otevírání obálek v rámci výběrového řízení na projekt „Stavební úpravy ZŠ Nedvědice“ a vzala jej na vědomí.
- schválila rozpočtová opatření č. 4/2011, 5/2011 a 6/2011
- vzala na vědomí informaci starosty o zaměstnání dvou pracovníků z evidence úřadu práce z programu veřejně prospěšných prací, hrazených z evropských dotačních fondů
- vzala na vědomí oznámení Povodí Moravy o přípravě prací na zpevnění narušeného levého břehu Nedvědičky na Pernštejně
- schválila uzavření smlouvy na dodávku elektřiny na rok 2012 se společností E.ON
- schválila pronájem sokolovny

paní Pospíšilové na cvičení zumbly 1 hodinu týdně za podmínek dle ceníku

- vzala na vědomí informaci starosty o provedeném závěrečném auditu Státního fondu životního prostředí po dokončení projektu „Stavební úpravy MŠ Nedvědice“ s výsledkem „bez závad“.
- schválila přijetí tří kusů dýchacích přístrojů od HZS Kraje Vysočina do vlastnictví MN pro potřeby JSDH Nedvědice
- průběžně projednávala stav příprav Slavností Pernštejnského panství
- vzala na vědomí probíhající jednání s vlastníky soukromých pozemků ve Žlíbkách o způsobu převodu nebezpečné přístupové cesty do vlastnictví MN
- vzala na vědomí informaci starosty o probíhajícím vyšetřování Policie ČR ohledně dlouhodobé rozsáhlé krádeže dřeva v obecním lese Pod Horou místním občanem panem D.
- schválila závěr hodnotící komise pro vyhodnocení nabídek projektu „Stavební úpravy ZŠ Nedvědice“ a vyhlásila vítězem výběrového řízení firmu Lawstav s. r. o. se sídlem ve Vyškově
- schválila prominutí poplatku za pronájem sokolovny dne 23. 4. 2011 KČT Nedvědice při pořádání 38. ročníku turistického pochodu Za krásami okolí Nedvědice
- průběžně projednávala postup stavebních prací a administrativních kroků vedoucích k navýšení kapacity v MŠ
- schválila podání žaloby k vymození pohledávky za pronájem bytu v obchodním domě

Ing. Pavel Vejrosta

Lávka přes Nedvědičku pod hradem
Foto: Antonín Špaček

INFORMACE Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Od uzávěrky minulého čísla Zpravodaje se uskutečnilo jedno jednání Zastupitelstva městyse (ZMN) a to dne 7. 3. 2011:
ZMN č. 2 dne 7. 3. 2011:

- schválilo ověřovateli zápisu z jednání ZMN Mgr. Petra Vejrosta a Mgr. Radka Nedomu
- schválilo rozpočtová opatření č. 12/2010, 1/2011, 2/2011 a 3/2011
- schválilo rozpočtový výhled MN na období 2011 - 2018
- schválilo změnu rozpočtu ZŠ a MŠ Nedvědice na rok 2010 dle předložené žádosti

- schválilo převod výsledku hospodaření ZŠ a MŠ Nedvědice za rok 2010 ve výši 151.090,88 Kč do rezervního fondu školy a jeho použití v roce 2011 na nákup stolů a židlí do školní jídelny do výše 75.000,- Kč
- schválilo pronájem zasedací místnosti radnice paní Hriadelové pro uspořádání velikonoční výstavy ve dnech 1. - 3. 4. 2011
- vzalo na vědomí zprávu o kontrole usnesení z minulých ZMN
- vzalo na vědomí zprávu z RMN od posledního ZMN
- vzalo na vědomí zprávy z výborů a komisí

Ing. Pavel Vejrosta

NEDVĚDICKÉ MOTIVY

Miloš Neča
Foto: Antonín Špaček

Pana Miloše Neču potkáváme v Nedvědicích často. Méně často (mnozí pak vůbec nebo skoro vůbec) jej potkáváme s fotografickým „nádobíčkem“. Většina z nás vídá až výsledky fotografické aktivity Miloše Neči. Už jsme si zvykli na výstavy fotografií, každá je jiná, a přece mívají tolik společného. Fotografie mají pokaždé tu moc, že diváka potěší, pohladí po duši, poučí. Záběry nejčastěji z okolí Nedvědice či Nedvědice samotné poznávají návštěvníci

výstav někdy zcela samozřejmě, ale některé pohledy jsou tak netradiční, že se pak musí ptát „Kde to vlastně je?“ a když pan fotograf sdělí místo, odkud fotografoval, nastává údiv.

„Často stačí popojít kousek vedle cesty, z níž všichni pohled znají, jindy se trochu přikrčit nebo i lehnout a hned jsou záběry jiné, překvapivé,“ říká fotograf.

Miloš Neča se narodil v roce 1935 a už v jeho pěti či šesti letech mu tatínek pořídil první aparát značky Babybrown. Začala válka, peněz nebylo nazbyt, ale malý Miloš tu a tam pár snímků pořídil. Film i fotografie se vyvolávaly samozřejmě doma, toto prováděl pan Neča ještě dlouhé roky. Dnes svěřuje vyvolání odborné firmě. Kdybyste se fotografa ptali, zda má raději film, nebo moderní elektroniku, odpověď by byla jednoznačná: pořízení snímku na klasický film.

První výstavu měl Miloš Neča v létě 2002. Byla to jedna z výstav Slavností Pernštejnského panství. Od té doby měl výstav celou řadu, často i více než jednu v roce. Vystavuje-li autor uměleckého díla (je úplně jedno, zda obrazy, sochy, fotografie, ...), je to přesně ta chvíle, kdy dělá svou činností radost dalším lidem, je to (mělo by být) jedno z hlavních poslání všech umělců. Přejme panu Nečovi pevnou ruku, dobré světlo a stálou inspiraci při hledání nových záběrů pro své fotografie.

Chci ještě uvést část textu dopisu bystrického malíře a bývalého učitele a ředitele školy Eduarda Valdhanse, ve kterém píše o svých dojmech z Nečova kalendáře: „V kalendáři jsi položil důraz na vše, co z Nedvědice (s hradem Pernštejnem) činí významné středisko nejen pro nás místní, ale též pro turisty z celé vlasti i ze zahraničí. (...) Zamlouvají se mi jednotlivé motivy z okolí Nedvědice zvěčněné v různém ročním období, denní době. Jejich volba, která není vždy jednoduchá, okamžitá, vyžaduje časté vycházky do přírody, řadu záběrů, studií, aby byl výtvarník spokojen (což vím z vlastní zkušenosti). Motiv, který jsi zvolil, jsou pro tuto krajinu charakteristické, velmi přitažlivé i z hlediska kompozice, zlatého řezu, barevnosti a dalších akcentů. (...) Pro současníky a následné generace je to nedocenitelné, za což i za veškeré Tvé kulturní aktivity s Tvou tvorbou spojené, zasloužíš uznání a poděkování.“

Připojuji se k poděkování Eduarda Valdhanse a těším se na další výstavy Miloše Neči.

Petr Vejrosta

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V sobotu 2. dubna 2011 probíhala v zasedací místnosti místní radnice velikonoční výstava. Někteří z příchodících však nesměřovali do zasedací místnosti, nýbrž o patro výš. Byli to především tatínkové a maminky s malými dětmi. V obřadní síni se totiž uskutečnilo tradiční vítání nových občánků. Spolu s rodiči přicházeli i další rodinní příslušníci, takže obřadní místnost byla za chvíli zaplněná.

Foto: Lenka Blahová

Milé hosty přivítal pan místostarosta s paní matrikářkou. Nechyběla ani děvčata z Nedvědického pěveckého sboru Petry Cvrkalové – Cvrčci, která již tradičně doprovázela svými písněmi toto slavnostní dopoledne.

Do řad našich spoluobčanů jsme tak přivítali těchto šest dětí narozených od listopadu 2010 do února 2011: Vlastimila Matějka, Moniku Kubánkovou, Terezu Řepovou, Ivetu Šikulovou, Tomáše Hovorku a Elišku Balášovou. Převaha holčiček je zřejmá, ovšem při příštím vítání nových občánků v říjnu letošního roku tomu může být třeba i naopak.

Stejně jako v předchozích letech i tentokrát rodiče položili nebo posadili své děťátko do kolébky a podepsali se do pamětní knihy. Obdrželi přitom drobné dárky, které jim budou tento slavnostní den připomínat.

Všem rodičům s děťátko přejeme hodně hezkých a spokojených chvil a těšíme se, že se budeme setkávat při dalších příležitostech.

Zdena Kincová

SVOZ BIOODPADU

Již jsme si zvykli, že odpad je třeba třídit, a tak dnes většina z nás třídí papír, plast, sklo, kovy, nebezpečný odpad, elektrozařízení a další.

Jednou ze složek komunálního odpadu je také biologicky rozložitelný komunální odpad (BRKO). Dosud jsme měli jedinou možnost - tento odpad kompostovat na vlastních zahradách. Někteří občané ho ukládali do popelnic a kontejnerů na svoz komunálního odpadu.

Většina z nás ale ví, že bioodpad do popelnic nepatří. Ne vždy však máme možnost si ho sami kompostovat, proto přicházíme s řešením jak v takových případech postupovat.

Obce se snaží umožnit občanům třídit základní druhotné suroviny. K těm patří i bioodpad, který je možné využít v kompostárnách či v bioplynových stanicích. Vzhledem k tomu, že nemáme vhodné prostory pro zřízení vlastní kompostárny, hledali jsme jiné řešení.

Pravděpodobně koncem srpna letošního roku budou v obci

umístěny hnědé kontejnery na odkládání BRKO. Uvedenou službu bude svozová firma van Gansewinkel zajišťovat na zkoušku do konce vegetačního období, tedy přibližně do konce října. Kontejnery budou 2 x týdně vyváženy do kompostárny. Budou sloužit k uložení zbytků z domácností (zbytky ovoce a zeleniny, slupky z brambor a citrusových plodů, vyluhované čajové sáčky a kávová sedlina, vaječné skořápky, zbytky pečiva) a zbytků ze zahrad (posekaná tráva, seno, sláma, listí, květiny, zelenina - kořeny i listy, kousky větví stromů i keřů - nastříhané nebo posekané do délky 30 cm). Do těchto nádob se však nesmí dávat zbytky jídel, kosti, maso, oleje a tuky, uhynulá zvířata, dlouhé větve, popel z briket

a uhlí, jiný odpad jako papír, plast, sklo, textil apod., biologicky nerozložitelný odpad, kamení a smetky z chodníků a silnic. Po následném vyhodnocení svozovou firmou i zapojenými obcemi bude rozhodnuto, jak budeme v této oblasti postupovat v roce 2012.

Žádáme tímto naše občany i všechny chataře, chalupáře a občany bez trvalého pobytu v Nedvědicích, aby přistoupili k uvedené nabídce seriózně. Umožníte nám tím získat informace potřebné pro další rozhodování. Mimo to třídění BRKO přinese úsporu finančních prostředků a snad se také sníží množství „odkládaných“ jablek, brambor, listí apod. na různých místech v okolí Nedvědic.

Zdena Kincová

ČARODĚJNICE ANI DĚŠT NEODRADIL

V pátek 30. dubna panovalo v Nedvědicích opravdu aprílové počasí. Chvillemi krásně svítilo sluníčko, chvillemi se obloha kabonila a hrozila deštěm. S obavami k ní vzhlíželi potenciální návštěvníci i organizátoři letošního tradičního pálení čarodějnic.

Foto: Antonín Špaček

Stejně jako v loňském roce i letos se organizace ujala místní pobočka ČSSD. Na rozdíl od loňského předvolebního času se však tato skutečnost nijak výrazně neprojevila. S úderem 18. hodiny vše začalo. Přes padesát malých i větších čarodějnic a čarodějnů zahájilo svůj rej. V prostoru u fotbalového stadionu byly opět připraveny různé čarodějnické soutěže a disciplíny jako třeba hod kouzelnou koulí, vrhání koštětem, skládání čarodějnického obrázku či let na koštěti. Opět nechyběl ani „zeškareďovaci“ Salon u Jagy, vetešnictví nebo skákací hrad, pro dospělé pak stánky s občerstvením, kde bylo možné dát si pivo, svačák i jiné kouzelné lektvary. U dvou menších ohňů bylo možné opéci si přinesené, případně na místě zakoupené párky.

Bohužel ani největší kouzelnické pikle a čary tentokrát nestačily na počasí. Obloha se nečekaně zatáhla a začaly se z ní spouštět proudy vody. Přehánka sice netrvala dlouho, přesto však návštěvníky i organizátory nepříjemně zaskočila. Naštěstí malí čarodějové a čarodějky dokázali, že nejsou z cukru, a po jejím skončení se soutěže opět naplno rozběhly. Mohlo tak dojít i k vyhlášení nejlepších čarodějnických masek. A protože

na prvních třech místech se nemohli umístit všichni, ač by si to určitě zasloužili, odměnou pro ty, co nevyhráli, byla závěrečná tombola, ve které každý dětský účastník vyhrál malý dárek.

A pak už nic nebránilo tomu, aby mohla být zapálena velká vatra. Na jejím vrcholu si v plamenech sice představoval každý někoho jiného – někdo např. šéfa, někdo politiky, někdo souseda – ale všechny uklidňoval pohled do plápolajícího ohně. K tomu všemu k dobré pohodě vyhrávala skupina Mustafó. A protože se i ochladilo, s přibývajícím tmou se návštěvníci postupně začali vytrácet. Všichni však odcházeli s pocitem příjemně stráveného podvečera a večera. A za to si jistě organizátoři zaslouží veliké poděkování. Tak nashledanou zase za rok!

Antonín Špaček

Foto: Antonín Špaček

KRÁSA BAREV

Když člověk uslyší spojení „krása barev“, představí si mořské pobřeží, chrlící sopku nebo naši planetu z vesmíru. Také se může dívat na barevné obláčky nad Pernštejnem za letního večera, pod Heršinkou na řeku Svatku s odrazy stromů na hladině, může vystoupat na Sedlo, aby odpočíval při pohledu na modrozelené panorama lesů. Ovšem postačí také, když navštíví výstavu Ireny Šikulové, nesoucí stejné jméno „Krása barev“. Poprvé bylo možné ji zhlédnout vloni v červnu v Novém Městě na Moravě, letos se stejná výstava uskutečnila od 9. do 22. května v Bystřici nad Pernštejnem. Výstava oděvních originálů je ve spojení s výtvary z jiných materiálů (tentokrát ze skla) mimořádným uměleckým dílem, od zajímavého zpracování šatů, které berou návštěvníkům dech, až po způsob aranžování, který celý dojem z výstavy umoc-

ňuje. Ti, kteří se o práci naší rodačky Ireny Šikulové zajímají, si výstavu určitě nenechali ujít, a pokud se jim ji ani napodruhé nepodařilo navštívit, mohou doufat, že se třeba někdy zopakuje. Myslím, že i Lucie Bílá, která byla zatím poslední návštěvnící, si tu krásu užila – vždyť tehdy před léty u šicího stroje i ona možná snila o jiné kariéře ...

Blanka Dračková

Irena Šikulová a Lucie Bílá
Archiv Ireny Šikulové

NAŠE SVRATKA

Voda teče v řece Svatce tisíce let. Kdo se trochu zabýval či zabývá dávnou historií (nebo geologií), zřejmě ví, že v dávné minulosti měla řeka místy i jiné koryto. To ale není v této chvíli vůbec podstatné. Důležité je, že žijeme (my v Nedvědicích) v blízkosti řeky a máme z ní užitek. Tuto skutečnost si ale mnozí rozhodně neuvědomují. Vždyť každým rokem, když se zjara sejde několik obětavých občanů Nedvědice, se každému z účastníků brigády ožíví myšlenky na (ne)čistotu řeky a jejího okolí. Ano, 2. dubna 2011 se nás sešlo přesně čtrnáct. Je to hodně? Je to málo? Nějak jsme si zvykli na tento počet a podle toho i naplánovali práci. Rozhodli jsme se čistit oba břehy Svatky od železného mostu u fotbalového hřiště po lávku u bývalého koupaliště. Počasí přálo, místy jsme si pochvalovali, že odpadků není tolik, jak jsme byli zvyklí z podobné činnosti v minulých letech. Přesto jsme u řeky

a u silnice nasbírali 16 pytlů odpadků. A stejná úvaha jako prve: Je to hodně, nebo je to málo? Co v těch pytlích vlastně bylo? Především plasty v různé podobě (láhve, krabičky, sáčky, fólie, ...), ale také sklo, kov i textil. Uklízeli jsme nepořádek po druhých lidech. Tentokrát jsou v tom ale Nedvědičtí téměř nevinně. Většinu odpadků přinesla voda nebo odhodili uživatelé silnice. Jsme ale my v Nedvědicích jiní? Kdepak, stačí se podívat téměř kdekoli u cesty, u chodníku, u nádraží, u autobusových čekáren, dokonce na dětském hřišti. Kdo jsou ti nepřizpůsobiví spoluobčané? Je to jen lenost, nebo snad životní styl některých lidí, dělat kolem sebe nepořádek? Ať tak či onak, díky těmto a takovým jsme opět mohli na začátku dubna strávit sběrem odpadků příjemné sobotní dopoledne.

Petr Vejrosta

PROJEKTOVÝ DEN „ŽIJEME V EVROPĚ“ V NAŠÍ ŠKOLE

Jedním z průřezových témat, které je součástí školního vzdělávacího programu naší školy, je „Výchova k myšlení v evropských a globálních souvislostech“. Příležitostí k realizaci tohoto tématu je v běžných vyučovacích hodinách jistě mnoho, ale chtěli jsme tuto oblast přiblížit dětem trochu jinou metodou.

Proto jsme 31. března uspořádali celoškolní projektový

Foto: Jana Dvořáková

den s názvem „Žijeme v Evropě“. Toto zajímavé aktuální téma nabízí žákům všech věkových kategorií mnoho možností zpracování. Záleželo pouze na jejich nápadu, snaze, tvořivosti a vzájemné spolupráci při všech činnostech.

O tom, že to všichni zvládli výborně, vypovídají jejich výsledné práce. Cílem bylo seznámení se s vybranými státy EU, jejich krajinou, životem, životním stylem, státními symboly, významnými osobnostmi, zajímavostmi, a uvědomění si sounáležitosti Evropanů (co nás spojuje a co rozděluje). Žáci 5. - 9. ročníku společně se svými učiteli v průběhu dopoledne zpracovávali prezentace vybraných států formou nástěnných obrazů.

Nejmladší žáci (1. ročník) si vysvětlili pojem Evropa, určili polohu ČR a sousedních států na mapě. Velmi je zaujalo povídání o večerníčkových postavkách ze sousedních států. Poté si děti rády některé postavky nakreslily. Během dopoledne děti čekala řada zajímavých her souvisejících s tématem.

Žáci 2. ročníku se v průběhu dopoledne dozvěděli mnoho zajímavostí a informací o vybraných zemích Evropy, poznávali prostřednictvím pexesa jejich vlajky, které potom nakreslili na velký plakát. Pro děti byla zajímavá četba pohádek z různých evropských zemí. Mezi činnostmi, které děti nejvíce zaujaly, byla příprava „Jižního ovocného salátu“.

Žáci 3. ročníku se v rámci projektového dne věnovali svému bydlišti - Nedvědicím a okolním obcím. Zabývali se určováním polohy obcí, jejich historií, přírodními i jinými zajímavostmi a současností. Děti zaujala hra „Na stavitele hradu Pernštejna“ a „Na cizince“. Mnoho práce třetákům dala tvorba nástěnných obrazů Nedvědice a některých okolních obcí.

Ani žáci 4. ročníku nezaháleli. Vyhledávali jednotlivé ev-

ropské státy na mapě, zjišťovali jejich hlavní města, úřední jazyk a mnoho dalších informací. Nebyl pro ně žádný problém státy a města ukázat na mapě. Práce s encyklopediemi a jinými knihami je velmi bavila stejně jako vytváření mapy Evropy.

Pozornost upoutali také žáci 5. ročníku, kteří se zaměřili na Slovensko. Vyhledávali nejruznější informace o této zemi, vykreslovali slovenskou státní vlajku. Nejvíce práce zabrala výroba mapy Slovenska s nejdůležitějšími informacemi. Prostřednictvím četby pohádek a nejruznějších her se děti seznámily s krásnou slovenštinou.

Žáci 6. ročníku se věnovali Itálii. Nejprve věnovali čas vyhledávání a třídění nejruznějších informací, pracovali s mapou. Pro názornější představu o této zemi zhlédli prezentaci fotografií. Pan učitel Vejrosta poté dětem přiblížil italské pohoří Apeniny, působivé byly zejména fotografie z této části Itálie. I šestáci využili internetu k vyhledávání zajímavostí a vyrobili velmi pěkný nástěnný obraz o této zemi.

Našemu jižnímu sousedovi - Rakousku - se věnovali žáci 7. ročníku. Podobně jako ostatní nejdříve z nejruznějších zdrojů získávali informace, které zaznamenávali na nástěnný obraz. V další části uskutečnili mezi obyvateli Nedvědice a zaměstnanci školy anketu týkající se návštěvy Rakouska.

Žáci 8. ročníku poznávali Francii. Během dopoledne hledali a zpracovávali informace o francouzských městech, osobnostech, gastronomii, dopravě a památkách. Někteří žáci si zkusili některé památky nakreslit. Nechyběly ani různé hry a soutěže. I osmákům se velmi podařilo vytvořit pěkný nástěnný obraz.

Německo si vybrali pro svůj projektový den žáci 9. B. Stejně jako žáci ostatních tříd museli nejdříve vyhledávat a třídit informace, které potom využili při vytváření svého obrazu. Žáci zaujaly i hry vztahující se k tématu.

9. A si zvolila Velkou Británii. Žáci si přinesli nejruznější materiály, které potom ve skupinách podle jednotlivých zemí třídili, zpracovávali a použili na vytváření obrazu. Zazněla i anglická hymna a všichni si mohli prohlédnout fotografie z nedávné exkurze žáků naší školy v Anglii.

Lze říci, že většinu žáků toto téma oslovilo a snad u nich vzbudilo touhu poznávat a navštěvovat cizí země. Třeba se někdy někde na cestě za poznáním potkáme. Do té doby nám „cestování“ po Evropě budou připomínat vyrobené nástěnné obrazy jednotlivých zemí, které zdobí chodbu naší školy. Daly žákům určitě dost práce, ale jejich konečná podoba se vydařila skvěle.

Jana Tomanová

POZNÁVACÍ ZÁJEZD DO ANGLIE

V neděli 6. 3. 2011 vyrazilo 17 žáků naší školy s dvoučlenným doprovodem na šestidenní poznávací zájezd do Anglie. Naše škola pořádá podobný zájezd už po páté. Hlavním cílem této akce je, aby si děti vyzkoušely anglický jazyk v praxi. Přitom se seznámí i s některými zajímavými místy Anglie. Jsou ubytovány po dvojicích, trojicích nebo čtveřicích v hostitelských rodinách, ve kterých se musí samostatně domluvit na běžných věcech. Také při nákupu se musí domluvat anglicky a angličtina zní všude kolem nich. Každý, kdo něco takového zažil, ví, že je to velmi cenná zkušenost.

Do typického žlutého autobusu Student Agency jsme nastoupili před školou v 13:30. Autobus jsme zpočátku měli jen pro sebe. Teprve ve Světlé nad Sázavou přistoupila další skupinka žáků a později se autobus doplnil ještě o skupinu dětí z pražské školy. Cesta byla dlouhá a náročná. Zato nás ale čekaly krásné prosluněné čtyři dny v Anglii. Kdo něco slyšel o deštivém anglickém počasí, bude asi trochu pochybovat, ale my jsme se opravdu dočkali jen pár kapek deště, a to až poslední den.

Foto: Petr Punčochář

V Anglii, kam jsme připluli ranním trajektem, nás přivítaly bílé útesy anglického přístavu Dover. Zde naše cesta ale ještě nekončila a museli jsme v autobuse strávit ještě další čtyři hodiny, než jsme dorazili do lázeňského města Bath. Přestože byl autobus velmi pohodlný, vystupovali jsme z něj po dlouhé cestě celí rozlámaní a těšili se na to, jak se při prohlídce města protáhneme.

Nejprve jsme zamířili do římských lázní. Procházeli jsme se na místech, která již od počátku našeho letopočtu využívali Římané. Pak jsme vyrazili na procházku po městě, spatřili jsme The Circus, kruhové náměstí, či jeden z mnoha parků. Dále jsme se prošli po Pulteney Bridge, Great Pulteney Street či Milson Street. S přibývajícím časem se u dětí začala projevovat nervozita, protože se blížila doba setkání s hostitelskými rodinami. Napětí vrcholilo v době, kdy některé děti už odjely do hostitelské rodiny a zbývaly poslední skupinky. Přicházely otázky: „Co když pro mě nikdo nepříjede? Co když se ke mně nebudou dobře chovat? Co když...?“

Druhý den se však ukázalo, že jejich obavy byly úplně zbytečné. Děti už jen „soupeřily“, či rodina je lepší, a tak jsme se mohli v klidu vydat na výlet do Bristolu. Po procházce po pobřeží následovala prohlídka parníku SS Great Britain. Pak naše úterní putování pokračovalo v Glastonbury. Zde jsme si nejen prohlédli pozůstatky katedrály a kláštera, ale byli jsme přímo vtaženi do

zdejší historie. Při návštěvě opatovy kuchyně nás totiž provázela kuchařka z doby zániku kláštera. Ta hned zapojila některé děti do své každodenní práce. Výsledkem byl upečený bochník chleba. Podle legendy byli v areálu kláštera také pochováni král Artuš a královna Guinevera. Místa, kde se jejich hroby údajně nachází, jsme mohli vidět v parku. Další zastávkou na tomto výletě se stal Wells. Prohlédli jsme si zdejší mohutnou katedrálu a obešli vodní tvrz. Pak už nás čekal návrat do rodin.

Ve středu jsme zamířili za světově proslulou památkou do Stonehenge. Bohužel jsme se nedostali až ke kamenům, které jsou přísně chráněny, může se chodit pouze po vyhrazeném chodníku okolo. Pak jsme pokračovali do Salisbury, kde jsme viděli katedrálu. Dalším místem, které jsme tohoto dne navštívili, bylo Avebury, další megalitická památka tvořená dlouhou řadou menhirů.

Celý pobyt utekl nesmírně rychle a nastal poslední - čtvrtý den. Vrcholem našeho programu se pro nás stal Londýn, hlavní město Spojeného království. Po cestě jsme z dálky zahlédli letní královské sídlo, Windsor. Naše celodenní pěší túra po Londýně začala u Buckinghamského paláce, sídla královny, prohlédli jsme si i nedaleko stojící sochu Victorie. Pokračovali jsme přes St James Park k Westminsterskému opatství, budovám parlamentu a po jednom z mnoha mostů přes Temži jsme dorazili až k Londýnskému oku. Prošli jsme po White Hall, okolo Downing Street směrem ke konírnám, kde se konalo střídání stráží. Dorazili jsme na Trafalgarské náměstí, kde jsme mohli obdivovat sochu admirála Nelsona či Národní galerii. Dále jsme pokračovali na Covent Garden, proslulou tržnici, a pak na břeh řeky Temže. Zde jsme nastoupili na loď. Z ní jsme obdivovali již dříve zhlédnutý Westminster, London Eye, ale i další dominanty Londýna, jako St Paul's Cathedral, tzv. okurku, sídlo různých pojišťoven, HSM Belfast, Tower Bridge a the Tower of London, kde jsme vystoupili. Na druhém břehu jsme přímo naproti historickému Toweru mohli vidět moderní londýnskou radnici. Prohlédli jsme si Tower a doky sv. Kateřiny. Vyměřený čas skončil, proto jsme nastoupili do našeho autobusu a zamířili domů.

Naše cesta tentokrát začala v doverském přístavu. Z trajektu jsme se vylodili ve francouzském Calais. Dále jsme pokračovali do Belgie, Německa a České republiky.

Spokojenost žáků byla zřejmá z jejich naléhání: „A pojedeme příští rok zase?“ No a jsou-li spokojení žáci, jsou spokojeni i učitelé. Takže odpověď je: „Proč ne, když bude dost zájemců?“

Petr Punčochář

VÝZVA ČSBS

Okresní výbor Českého svazu bojovníků za svobodu Brno - venkov ve snaze uchovat památku na občany, kteří v protinacistickém odboji položili životy, se obrací na jejich rodinné příslušníky i pamětníky s žádostí o spolupráci. Budeme vděční za podání informací či zapůjčení dokumentace o odboji konkrétních osob.

Současně upozorňujeme sirotky, kterým v době úmrtí některého z rodičů v období války bylo méně než 18 let a zemřelému rodiči bylo Ministerstvem obrany vystaveno Osvědčení odbojáře podle zákona 255/46 Sb., že se mohou za podmínek uvedených v zákonu 108/2009 Sb. přihlásit na České správě sociálního zabezpečení o příspěvek k důchodu. Případné dotazy rádi odpovíme na tel.

549 415 241 nebo 724 976 520.

Ing. Milan Fryčka předseda
OV ČSBS Brno-venkov, Anenská 10, 60200 Brno

160 LET POŠTY V NEDVĚDICI

Počátky pošty v Nedvědici navazují na ukončení vrchnostenské správy a vytvoření obecních samospráv, vzniklých po obecních volbách v roce 1850. Nedvědice sice patřila od založení listovní sběrný v Bystřici v roce 1841 do jejího obvodu, ale přirozený spád měla na Doubravník, Tišnov a Brno. V období 1881 – 1908 byl úřední název Bystřice: BYSTRITZ OB PERNSTEIN – BYSTRICE NAD PERNŠTÝNEM, v letech 1908 – 1925 BYSTRICE NAD PERNŠTÝNEM, od roku 1925 platí dnešní název BYSTRICE NAD PERNŠTEJNEM.

Již v březnu 1851 žádá první starosta městečka Nedvědice Josef Rossí o propůjčení místa poštovního expedienta a 2. dubna 1851 c. k. ředitelství pošt v Brně jeho žádost schvaluje s podmínkou zaplacení kauce 200 zlatých buď hotově nebo hypotékou. Na zajištění obsílek je mu schváleno ročně 120 zlatých a jako úřední paušál 20 zlatých. Spojení bude zajišťovat každodenně poštovní jízda mezi Brnem, Tišnovem a Bystřicí. Musí však získat potřebné znalosti, proto bude podroben zkoušce, na kterou jej připraví dohlížecí poštovní úřad v Tišnově

Sídlem poštovní expedice byl v Nedvědici dům expedienta č. 43 vedle Panského domu. Pošta v Nedvědici měla denní spojení pěším poslem přes Pernštejn, Smrček, Býšovec, Kovářovou, Lískovec a Kasany, dále přes Borůvku, Dolní a Horní Čepí, Chlébské, Skorotice a Černvíř zpět do Nedvědice.

Dalším expedientem byla dcera Josefa Rossího Ernestina. V lednu 1857 jí sděluje ředitelství pošt, že poštovní expedici v Nedvědici, která jí byla podmíněčně propůjčena, vede prostřednictvím poštovní služby učitele Franze Hanáčka, který se zavázal složit zkoušku u dohlížecího poštovního úřadu. Zkoušku Franz Hanáček úspěšně složil v Tišnově a 3. října 1857 byl oficiálně přidělen na poštovní expedici v Nedvědici. I on ale musel složit kauci ve výši 200 zlatých. Protože si ale vzal v roce 1860 dceru bývalého expedienta, byla přepsána záruka na dům č. 43, kde byla dále poštovní expedice. Dům byl v centru městečka a splňoval všechny podmínky pro poštovní expedici. V rozsáhlém dvoře byly připravovány a opravovány poštovní vozy, ve stájích odpočívali koně. Však dnešní pneuservis Stanislava Navrátila ve dvoře téhož domu je novodobným pokračovatelem údržby vozů.

Historií pošty v širším okolí Bystřicka se intenzivně zabýval v 60. a 70. letech minulého století Adolf Dvořáček (1913 – 1985), dlouholetý předseda Klubu filatelistů v Bystřici nad Pernštejnem. Prošel všechny relevantní materiály ve všech dostupných archivech včetně Poštovního muzea ve Vídni. Při svém bádání učinil řadu objevů dokonce střeoevropského významu (dokumenty o zavedení povinného označování zásllek místem původu – razítkování). Zanechal obrovskou sbírku

Přijela pošta – pohlednice z r. 1908
Archiv Antonína Špačka

nebo Bystřici. Starosta Rossí s podmínkami souhlasil a nechal zapsat svůj dům č. 43, jako jistinu pro ředitelství pošt a doložil ji výpisem z pozemkové knihy.

V srpnu 1851 byl stanoven termín otevření poštovní expedice (výpravny) v Nedvědici na 10. září 1851 a předány mu knihy předepsaných poštovních cest, seznam pošt a razítka. K tomu ještě úřední pečť.

Přesně byly stanoveny podmínky provozu pošty. Poštovní spojení zajišťovala denně poštovní jízda mezi Brnem a Bystřicí. Expedientovi v Nedvědici příslušel za udržování této jízdy z Nedvědice do Tišnova a zpět roční paušální příspěvek 350 zlatých. Jízdní řád je stanoven takto: odjezd z Nedvědice do Tišnova je v 730 ráno, příjezd do Tišnova v 915. Odjezd z Tišnova 330 odpoledne a příjezd do Nedvědice v 515 večer. Tak vyjela i první jízda 10. září 1851. Poštovní vůz projel tuto trasu o délce asi 16 km za 1 hodinu 45 minut, což je vzhledem ke stavu silnic a techniky (koňské spřežení) dobrý výkon.

Pro poštovní expedici v Nedvědici byl ustanoven obvod obcí: Nedvědice, Borovec, Býšovec, Kovářová, Lískovec, Vrtěžřf, Kozlov, Koroužné, Smrček, Pernštejn, Čepí, Ujčov, Olešnička, Štěpánov a Švařec.

Nedvědice č. 43

Foto: Antonín Špaček

z oboru poštovní historie a řadu dílčích textů. Sbírkou byla vystavena na mnoha filatelistických výstavách a nyní je uložena v bystřickém muzeu. Na základě pozůstalosti vydal v roce 2005 jeho syn Petr Dvořáček publikaci *Cestičky, cesty a mosty mezi lidmi*, ve které shrnul výsledky bádání svého otce. Z jeho badatelské práce vycházel filatelista a autor seriálu článků „O poštách na Horácku“ pan Emil Pelikán ze Žďáru nad Sázavou. Z jeho podkladů vyjímám některé odstavce obsáhlé smlouvy uzavřené v roce 1872 mezi c. k. moravsko-slezským ředitelstvím pošt v Brně a c. k. poštmistrovou, paní Ernestinou, provdanou Hanáčkovou z Nedvědice, o vydržování spěšné jízdy z Tišnova do Nedvědice a Bystřice:

Hotel U Vápeníků č. 30 – detail pohled z 30. let 20. stol.
Archiv Antonína Špačka

- Spěšnou jízdu budou přepravovány dopisy a zásilky jen takové, které dovolují příslušné předpisy a prostory poštovních vozů, ve kterých budou též přepravováni cestující a jejich zavazadla.
- K tomu budou užívány čtyřmístné vozy typu Mallewagen s možností uzamykání poštovních zásilek, které dodá erár. Erárem bude též poskytnut materiál k mazání vozů. Mazání a mytí vozů bude bezplatně provádět c. k. poštmistrová, jelikož to bude na zdejší stanici lehké proveditelné.
- C. k. poštmistrová je povinna denně vypravovat spěšnou jízdu dle úředně stanovených jízdních řádů z Tišnova do Nedvědice a Bystřice a zpět, při zpoždění podléhá stanoveným pokutám.
- C. k. poštmistrová je povinna vyplatit odměnu postilionovi při jízdě tam a zpět a také jeden díl z pěti šestin jízdného od cestujících, kteří mohou spřežením vzhledem k nákladu a povaze silnic cestovat.
- Podíl pěti šestin jízdného připadne poštmistrově od každého cestujícího, který cestuje se spěšnou jízdu. Poslední šestina připadne eráru (státní pokladně).
- Cestující musí na každé stanici před nástupem nahlásit, zda

se zúčastní celé jízdy nebo jen její části. Konec konců je na poštmistrově, zda dovolí pasažérům cestovat v přídatném voze, kterým může být pouze staniční koleska (lehký vůz na pérech), za což erár neposkytuje žádnou náhradu, vybrané poplatky jdou však k dobru poštmistrově.

- Nezpłatněná váha zavazadel pro jednoho cestujícího je 20 liber (asi 10 kg).

- Každá jízda používá průvodní list se seznamem pasažérů a uvedením přepravních poplatků.

C. k. ředitelství pošt zaslalo 22. 2. 1875 poštovnímu úřadu v Nedvědici nový jízdní řád spěšné jízdy mezi Brnem a Novým Městem s tím, že provoz bude zahájen 1. března 1875: Odjezd z Brna 12:20 o poledni, příjezd do Tišnova 3:20 odpoledne. Odjezd z Tišnova 12:05 v poledne, příjezd do Nového Města 9:45 večer. Odjezd z Nového Města v 6:00 ráno, příjezd do Tišnova v 11:50 dopoledne.

Když v roce 1885 zahájila provoz železniční dráha z Brna do Tišnova, došlo k postupnému omezování spěšných jízd. Jejich praktický konec přichází po dokončení železniční trati Tišnov – Německý (Havlíčkův) Brod v červnu 1905. V témže roce je zavedena vlaková pošta. Poslední poštmistrovou před zavedením vlakové pošty byla Arnoštka Kuttová, manželka řídícího učitele Jana Kutty, zřejmě příbuzná Ernestiny Hanáčkové.

První pošta tedy byla v domě č. 43, později se stěhovala do domu č. 30 vedle restaurace Na Náměstí (dnes je zde nekurácký salonek). V roce 1932 postavil hoteliér Alois Zámečník pro poštmistrovou Annu Šikulovou Vilu Aničku č. 203 a pošta se sem na dlouhou dobu přestěhovala. Zatím poslední stěhování zažila pošta v roce 2001, kdy se přemístila do bývalého Panského domu č. 44, do těsného sousedství původní poštovní expedice.

Jiří Šmíd

Vila Anička č. 203
Foto: Antonín Špaček

BYLO TO OPRAVDU NUTNÉ?

Od počátku dubna po dobu sedmi týdnů probíhala výstavba nové kanalizace směrem k Černvíru. Po dobu výstavby byl provoz na silnici regulován pomocí semaforů. Semaforey však řídily provoz nejen v pracovní době, ale i odpoledne, v noci, o sobotách a nedělích, dokonce i na Velikonocy. Bylo to skutečně takto nutné? Nešlo o zbytečné šikanování řidičů ze strany stavební firmy?

Práce totiž probíhaly na úseku dlouhém přibližně 30 metrů, uzavřený úsek byl skoro 200 metrů. Je možné pochopit, že v pracovní době je nutné používat úsek celý, mimo pracovní dobu však určitě stačilo ohraničit onen třicetimetrový úsek, ostatní zábrany posunout na krajnici a semaforey vypnout. Řidiči

by na sebe na tak krátkou vzdálenost viděli a stačilo řídit se značkou „Přednost protijedoucích vozidel“.

V době uzávěrky tohoto čísla Zpravodaje nastala stejně absurdní situace na Vejpustku. Na silnici směrem ke Kovářově, kde projede automobil možná jednou za čtvrt hodiny, jsou umístěny semaforey. Takže třeba řidič jedoucí v noci sice ví, že proti němu nic nepojede, má prostě jen smůlu, neboť musí zastavit na červenou a čekat. Je to tak skutečně nutné? Skutečně není možné řešit situaci jinak, sice na úkor pohodlí stavební firmy, ale zato především ohleduplněji k řidičům? Co na to investor?

Antonín Špaček

OKÉNKO DO NEDVĚDICKÉ TŘÍDY ZUŠ TIŠNOV

Setkání harmonikářů v Prosetíně
Foto: Vlastimil Pokorný

Začátek letošního roku se stal pro současné žáky i bývalé absolventy nedvědické třídy ZUŠ Tišnov bohatým na dění i kulturní zážitky.

Celostátní soutěž ZUŠ ve hře na akordeon

Žáci Dominik Nedoma, Natálie Nedomová a Eliška Večeřová se 18. 2. 2011 zúčastnili školního kola akordeonové soutěže v kategorii komorní hry. Podařilo se jim získat 1. místo s postupem do okresního kola.

4. 3. 2011 reprezentovali ZUŠ Tišnov v okresním kole soutěže. Po předvedeném soutěžním výkonu netrpělivě očekávali verdikt odborné poroty. Se smíšenými pocity - s nadějí i s pesimismem - rozebírali svůj výkon, přemýšleli nad tím, co se úplně nepodařilo a co bylo naopak pěkné. A přišlo vyhlášení výsledků. Předseda poroty Petr Zámečník četl umístění soutěžících žáků od nejnižších kategorií k vyšším, postupně se dostal až ke kategorii komorní hry. Po jeho slovech: „1. místo s postupem získalo trio ZUŠ Kuřim“ se naše naděje na postup zhroutily a my jsme odevzdaně čekali na výsledek. O to větší bylo naše překvapení, když jsme ve své posmutnělé náladě, ale k naší obrovské radosti uslyšeli: „Akordeonové trio ZUŠ Tišnov – Pernštejn trio - získává rovněž 1. místo s postupem do krajského kola“.

1. dubna v ZUŠ Kuřim proběhlo krajské kolo soutěže. V silné konkurenci komorních souborů z celého Jihomoravského kraje vybojovalo Pernštejn trio krásné 2. místo.

Blahopřeji Dominiku Nedomovi, Natálii Nedomové a Elišce Večeřové k vynikajícímu výsledku v soutěži a děkuji jim za reprezentaci nedvědické třídy ZUŠ Tišnov.

Setkání harmonikářů v Čebíně

Mladé akordeonové naděje Michaela Sedlářová, Barbora Kroupová a Pavel Vejrosta se zúčastnily 5. 3. 2011 Setkání harmonikářů v Čebíně. Na jejich vystoupeních je podpořily pěvecky zdatné žákyně z nedvědické třídy ZUŠ - Kristýna Lipovská, Barbora Koumalová, Miroslava Vašíčková.

Setkání harmonikářů v Prosetíně
Foto: Soňa Sedlářová

Setkání harmonikářů v Prosetíně

II. setkání harmonikářů v Prosetíně 12. 3. 2011 se zúčastnili žáci nedvědické třídy, kteří již vystupovali v Čebíně, ale navíc jsme přibrali další nadějné akordeonistky Annu a Elišku Večeřovy. Rovněž akordeonový soubor Akson, hrající ve složení současných i bývalých žáků ZUŠ – Radka Vejrostopová, Lukáš Voborný, Petr Sedlář, Bohuslava Nedomová, Hana Sedlářová a Eliška Večeřová, dostal příležitost zahrát obecenstvu v prosetínské sokolovně.

Všem účinkujícím děkuji za vzornou reprezentaci nedvědické třídy ZUŠ, současně také děkuji jejich rodičům a příbuzným za ochotu, pomoc a podporu nejen při vystoupeních.

Bc. Bohuslava Nedomová, učitelka ZUŠ

Dominik Nedoma, Natálie Nedomová
a Eliška Večeřová
Foto: Bohuslava Nedomová

Ptáček Zdeněk, s.r.o.

stínící technika

Tel: 603 217 240
603 532 172
544 210 465
544 217 903

- *** Rolety, plísť – na střešní okna
- *** Žaluzie – všech typů a provedení
- *** Interiérové rolety
- *** Garnýže, záclonové tyče
- *** Markýzy, stínění zimních zahrad
- *** Předokenní rolety
- *** Protihmyzové sítě
- *** Stříšky nad vchody, balkony
- *** Shrnovací dveře, dělicí stěny
- *** Zateplení oken termoskly
- *** Silikonové těsnění

<http://zaluzie.org.uk>
email: interier.pk@volny.cz
zaluzie@brno.org.uk

PRODEJ – MONTÁŽ – SERVIS
Téměř vše pro Vaše pohodlné bydlení.

38. ROČNÍK POCHODU SE VYDAŘIL

Když jsme na jaře 1974 připravovali první pochod pro veřejnost, byl to tehdy pro nás organizátory a pořadatele veliký svátek. Následná radost z toho, že se všechno podařilo, jak mělo, byla veliká. Nemenší byla chuť plánovat pochody další. Tak to jde už čtvrté desetiletí. V sobotu 23. dubna 2011 se konal již 38. ročník pochodu Za krásami okolí Nedvědice. A že se šlo skutečně za krásami přírody, vědí všichni, kdo ten den prošli některou z nabídnutých tras. Nejdelší padesátku šlo 14 turistů, 30 km 20, 24 km 79, 19 km 159, 10 km 420 a trasu 65 km jelo na kole 66 cyklistů. Celkem se zúčastnilo 758 lidí. Zajímavé je vždycky přechíst, odkud k nám turisté přijeli. Výčet všech míst by byl pořádně dlouhý, a tak uvádím aspoň některá bydliště účastníků pochodu: Přerov, Šternberk, Neslovice, Havířov, Landshut (D), Svojšice, Jihlava, Dvůr Králové nad Labem, Rosice, Tetčice, Třebíč, Olomouc, Praha, Hulín, Čelákovice, Jablunkov, Vyškov, Svitavy, Adamov,

Foto: Antonín Špaček

Brno, Rajhrad. Je moc příjemné a současně pro úspěch pochodu důležité, že se jej každým rokem zúčastní hodně občanů Nedvědice a blízkého okolí (Kuřim, Tišnov, Žďár nad Sázavou, Nové Město na Moravě, Vír, Radešínská Svratka,

Foto: Antonín Špaček

Bystřice nad Pernštejnem, Štěpánov, Ujčov, Lískovec, Kovářová, Veverská Bítýška, Hradčany, Bor, Kaly, Koroužné, Maršovice, Olešná, Zubří, Křepetov, Bukov, Borač, Doubravník, Štěpánovice – prosím za prominutí další, jejichž bydliště jsem tentokrát neuvedl). Nejmladším účastníkem byl Tomáš Hovorka z Nedvědice (věk 4 měsíce), nejstarším dlouholetý účastník Miloslav Kadlec ze Žďáru nad Sázavou (nar. 1926).

Rád (opět) děkuji všem pořadatelům a organizátorům pochodu. Je to každoročně více než dvacet lidí, bez nichž by pochod v tak velkém rozsahu být nemohl.

Petr Vejrosta

Zdravotní okénko

PREVENCE BOLESTI ZAD

Navzdory velkým pokrokům medicíny pacientů trpících bolestmi zad přibývá. Během života se s nimi setká téměř 80 % dospělé populace a nemoci pohybového aparátu také patří mezi časté důvody pracovní neschopnosti.

Bolesti zad mohou být způsobeny mnoha různými příčinami. Asi nejčastější z nich je nesprávné držení těla. Příčinou jsou ploché nohy, nesprávné zatěžování nosných kloubů, svalová nerovnováha mezi zádonými svaly způsobená např. sedavým zaměstnáním či jednostranným zatěžováním těla, nefyziologická zakřivení páteře jako skolióza a mnohé další.

Nejde přitom jen o fyzickou námahu, ale bolesti zad může způsobovat také stres. Problémy v rodině nebo v zaměstnání, konflikty v manželství, neschopnost vyrovnat se s přirozeným procesem stárnutí nebo se současnou společenskou situací vyvolávají psychické napětí, které je provázené i zvýšeným napětím svalů. Pokud člověk funguje ve stresujícím a staticky zatěžovaném prostředí delší dobu, začínou se objevovat různé tělesné obtíže. Mezi nejčastější patří únava a pocit bolestivého ztuhnutí šjíových svalů a beder. Zdá ale mohou bolet i lidi velmi aktivní, pokud svoje tělo jednostranně přetěžují namáhavou prací nebo sportem.

Bolest zad mohou vyvolávat i degenerativní změny na páteři, osteoporóza, některá neurologická a metabolická onemocnění nebo i metastázy nádorů. Známa je i souvislost mezi onemocněním gynekologických orgánů a bolestí v kříži nebo mezi ischemickou chorobou srdeční a bolestí hrudní páteře. Chronická bolest zad může být spojena také s úzkostí nebo depresí. Bývá přitom těžké rozhodnout, zda bolest zad byla problémem prvotním a teprve následně došlo k rozvoji deprese nebo naopak. V každém případě se ale tělesný problém a psychický stav navzájem ovlivňují a promítají do celkové kvality pacientova života. Bolest zad proto nikdy není jenom otázkou stavu páteře, nýbrž celého člověka.

Pacientovi v akutní fázi lékař či fyzioterapeut nejvíce prospěje tím, že jej přesvědčí, aby se pokusil obtíže pokud možno bez léků raději několik dní trpělivě snášet a vytvořil si příznivé podmínky k tomu, aby bolest sama co nejdříve odezněla. Mezi ty patří především odpočinek, úlevová poloha, případně využití tepelných procedur nebo masáží. Samozřejmou součástí konzultace lékaře by mělo být i srozumitelné seznámení pacienta s příčinou obtíží, zdůraznění příznivé prognózy a celkové uklidnění. Úplná fyzická nečinnost obvykle není nutná, mnohem účelnější je, pokud se pacient udržuje, tak jak mu to stav dovolí, přiměřeně aktivní. To však neznamená, že se každý může bez omezení věnovat obvyklým činnostem. Fyzicky těžce pracující mohou být vyřazeni z práce mnohem dříve než třeba lidé se sedavým zaměstnáním. Při volbě různých pohybových programů a rehabilitačních cvičení je nutné dbát na jejich vhodnost a přiměřenost.

Bolest zad čas od času postihne každého a není třeba se hned znepokojovat. Protože příčina většiny bolestí zad pramení z poruchy životního stylu, je nutné se v jejich prevenci zaměřit na přijatelný způsob řešení stresujících situací, kvalitní odpočinek a pravidelný pohyb. Často postačí, vyhýbá-li se člověk použití výtahů nebo zvládne-li každodenní cestu do práce rychlejší chůzí, snaží se o pravidelnou a nepřliš náročnou fyzickou práci v domácnosti či na zahradě, nebo absolvuje-li denně alespoň hodinovou procházku. Pacienti trpící bolestmi zad by měli být opatrní při výběru sportů. Vhodné jsou ty, které relaxují zádové svaly, například kalanaetika, jógová cvičení, plavání a rekreační běh na lyžích. Nevhodné jsou naopak sporty, které záda přetěžují, například tenis, squash, aerobik nebo běh. Nejpodstatnější ale je, aby pohyb přinášel pocit psychické a fyzické relaxace. Sportování pro radost, nikoliv pro výkon, totiž eliminuje riziko, že bude pacienta poškozovat.

Radek Nedoma

PAMÁTNÍK NA PERNŠTEJNĚ

Památník Františku Josefu I. na Pernštejně na poč. 20. stol.
Archiv Jiřího Šmída

Na prvním nádvoří hradu Pernštejna v blízkosti kašny se nacházel památník, jehož podoba se dochovala na několika pohlednicích z doby kolem roku 1900. Památník byl zhotoven z bílého mramoru a na čelní straně byl osazen černou tabulkou. Někdy v pozdější době byl památník z nádvoří odstraněn a již bez tabulky na čelní straně byl léta umístěn v lapidáriu. Z dochovaných pohlednic a fotografií ani při velkém zvětšení nebylo možné přečíst nápis na tabulce, žádný zápis se nedochoval, takže nebylo zřejmé, k jakému účelu byl památník vůbec postaven.

Světlo do celé záležitosti vneslo až objevení negativů starých fotografií, které pořídil pan Krejčí z Blažkova. Tento průkopník fotografování si fotoaparát, což byla v té době velice vzácná věc, koupil již v roce 1875. Fotomateriál si nechával posílat z Vídně, kde si francouzská firma vyrábějící potřeby pro fotografování zřídila pobočku. Po oskenování více jak sto let starých negativů se na jedné fotografii objevila scéna pravděpodobně z odhalování památníku. Sice se dosud nepodařilo zjistit, odkud fotografie pochází, důležité však bylo, že odhalovaný památník je totožný s památníkem na Pernštejně s jedinou výjimkou - tabulka na čelní straně je bílá, kdežto na Pernštejně černá. A záhada byla objasněna. Ve středu tabulky byl totiž ve štítu umístěn monogram FJI a pod ním letopočet 1848 - 1898. Tento památník byl vytvořen k 50. výročí vlády císaře Františka Josefa I.

František Josef I. (*18. 8. 1830, +21. 11. 1916) se ujal vlády 2. 12. 1848 ve svých 18 letech a vládl až do své smrti, tedy plných 68 let. Po celém mocnářství byla každoročně

2. prosince pořádána oslava jeho vlády a každých deset let se konala velká sláva. S přibývajícimi léty jeho vlády byly oslavy velkolepější a intenzivnější. Oslavovalo se v každém městě i v té nejzapadlejší vesničce. Zvláště ve školách byla k výročí vlády mocnáře pořádána slavnost, které se účastnili představitelé obcí a společensky významní lidé. V každém kostele se v tento den sloužila slavnostní mše „za císaře pána a jeho rodinu“.

Podobné památníky, jako je památník z Pernštejna, se k jeho oslavě zhotovovaly po celém území Rakouska - Uherska na všech možných i nemožných místech. Při výročí vlády byly též raženy stříbrné pamětní mince a v armádě byly k tomuto účelu udělovány řády a vyznamenání. V některých obcích byly na počest vlády císaře pána vysazovány ovocné stromy. V hlubokých lesích Dražanské vrchoviny bylo zase v roce 1898 vysazeno 5 javorů - tzv. císařská alej - za každé desetiletí vlády jeden strom. O deset let později byl

zasazen strom šestý. Takto se slavilo po celé c. k. monarchii.

V roce 1898 byl majitelem hradu Pernštejna Vladimír hrabě Mittrowský (1814-1899), který se v mládí aktivně účastnil vojenské služby v c. k. armádě. Po dokončení studia vstoupil v roce 1833 do pluku kyrysníků Františka Josefa a vojenskou kariéru ukončil roku 1850 v hodnosti majora. V armádě mimo jiné získal rytířský řád Františka Josefa a komturecký kříž řádu Františka

Památník na fotografii z Blažkova
Foto: pan Krejčí z Blažkova
Fotka pocházející z Blažkova

Pamětní koruna z r. 1908
Foto: Karel Skalník

Josefa. Snad to byl důvod, proč se památník oslavující padesát let vlády císaře Františka Josefa I. objevil i na hradě Pernštejně.

V roce 1918 bylo vše, co mělo něco společného s c. k. Rakouskem – Uherskem, zničeno a odstraněno. Tento osud následoval

i památník oslavující vládu FJI na nádvoří hradu Pernštejna. Deska s nápisem byla zničena a zbytek mramorového památníku se dochoval na hradě v lapidáriu.

V roce 1999 byl zapomenutý památník opět využit. Společnost Anny Pammrové nechala zhotovit kovovou tabulku s nápisem: „Na tomto místě zemřel 27. XI. 1997 ve svých 95 letech vzácný člověk, učitel a vlastivědný pracovník Leopold Mazáč z Doubravníka“,

kteřá byla osazena do prázdného mramorového památníku. 27. 11. 1999 uspořádala tato společnost u příležitosti dvouletého výročí úmrtí Leopolda Mazáče na Pernštejně setkání jeho přátel, při kterém byl památník slavnostně odhalen u hradního paláce naproti sýpce - v místech, kde Leopold Mazáč dokončil svoji životní pouť.

Karel Skalník

Památník Leopoldu Mazáčovi
Foto: Karel Skalník

DOBA KAMENNÁ

Stalo se již tradicí, že nedvědecká sokolovna ožívá v některém z jarních podvečerů divadelním představením. V minulosti jsme zde již mohli zhlédnout např. hry Nebe na zemi, Slaměný klobouk, Taková ženská na krku, Valčík tučňáků či jiné. Ani letos tomu nebylo jinak.

V pátek 6. května do Nedvědice opět zavítal vírský ochotnický soubor, aby nám sehrál nové divadelní představení. Tentokrát se jednalo o hru českého autora Pavla Němce „Doba kamenná“.

Jak již sám název napovídá, hra se tentokrát neodehrávala v současnosti, nýbrž v daleké minulosti. Vypráví příběh dvou vyuků, kteří se vydávají za šamany a těží z lidské naivity a neznalosti. Komedie ukazuje, že různí šibři a šibalové žili již v pravěku. Na rozdíl od nich to však ti dnešní dotáhli k daleko větší dokonalosti. Ti by již s přecházením řeky či přivoláváním deště neobstáli. A tak je většina z nich v nejvyšších patrech politiky a pomocí různých kmotrů tunelují a vysávají státní pokladnu, tedy prostředky nás všech. Těm pravěkým v případě prozrazení hrozilo minimálně

Foto: Antonín Špaček

Foto: Antonín Špaček

vyhnání od jejich kmene, těm dnešním nehrozí, bohužel, nic.

Vírští ochotníci opět neklamali. Sice mezi nimi tentokrát ve srovnání s ostatními nikdo mimořádně nevynikal, všichni však předvedli svůj obvyklý velmi solidní výkon. S obdivem jsme mohli sledovat jejich zanícení, s jakým se zhostili svých rolí, aby zúročili týdny dřiny při nastudování představení a diváky pobavili a rozesmáli.

Všech 75 přítomných diváků tedy mohlo být s jejich výkonem spokojeno. Projevilo se to tím, že herci byli při závěrečné „děkovačce“ odměněni zaslouženým potleskem publika. Přesto se však nemůžeme ubránit dojmu, že po stránce obsahové jsme ve vírském provedení v minulosti viděli daleko lepší představení. Nezbyvá nám než doufat, že příští rok se opět s „Víraky“ setkáme a divadelní představení bude zvoleno tak, že přitáhne ještě větší počet diváků.

Antonín Špaček

Ceny energií stále stoupají. A tak se každá domácnost snaží ušetřit, kde se dá. Nárůst spotřeby elektrické energie v České republice za období let 1989–2005 činil osm procent, v oblasti domácností však až 53 %. Málokdo si však uvědomí, že velkých úspor může dosáhnout i koupí nových energeticky úsporných elektrospotřebičů.

Dnešní lednice pracuje za čtvrtinu

Je známo, že dnešní průměrná pračka spotřebovává o 44 % méně elektrické energie a o 62 % méně vody než průměrný model roku 1985. Špičkové lednice si dnes vystačí s pouhou čtvrtinou energie ve srovnání s typickým modelem roku 1990.

O nákupu velkých domácích spotřebičů, jako jsou lednice nebo pračky, rozhoduje ze 43 procent případů celá rodina. O způsobu likvidace „vysloužilců“ se ale tento „kolektivní orgán“ radí jen ve 28 % případů. Většinou se o ni tedy musí postarat jeden konkrétní člen domácnosti, podle zjištění výzkumníků nejčastěji ten, kdo domů přináší nejvíce peněz.

A musíme si přiznat, že právě během posledních dvou let se českým domácnostem peníze nevydělávaly právě snadno, což ukazuje prodlužování doby, po kterou dnes musejí spotřebiče sloužit bez ohledu na to, že na trhu jsou v bohaté nabídce jiné, výkonnější a úspornější. Možná tak ubylo i času, který mohou ekonomicky aktivní lidé věnovat čemukoli mimo výdělečné činnosti.

Možná by stálo za to sednout si a spočítat, kolik bychom v domácnosti ušetřili, kdybychom si koupili spotřebič nový, energeticky úsporný. I když jde jednorázově o nezanedbatelný výdaj, návratnost se kvůli rostoucím cenám energií výrazně zrychluje.

Orientaci v tom, který spotřebič je úsporný a který ne, by nám měl poskytnout energetický štítek. Základní vodičko je označení energetické třídy, jež se značí písmeny od A pro ty nejúspornější až po G. Štítek zařazuje spotřebič do konkrétní energetické třídy a přináší i další užitečné informace (spotřeba vody, hlučnost apod.).

Kam odložit vysloužilý elektrospotřebič

V každém případě při nákupu nového výrobku vystává otázka: Kam s tím starým? S tím, jak roste informovanost o celém systému zpětného odběru vysloužilých spotřebičů, ale také stoupají nároky Čechů na jeho komfortní fungování. Opakované průzkumy například ukazují, že o celé desítky procent klesá deklarovaná vzdálenost, kterou jsou lidé ochotni ujít nebo ujet s nefunkčním elektrospotřebičem na sběrné místo. Malé spotřebiče, jako třeba fény, jsou obyvatelé ochotni dopravit průměrně na vzdálenost 1417 metrů, velké na 1475 metrů. Společnost ELEKTROWIN a.s. vybudovala v České republice pro občany síť míst, kde je možné vysloužilé elektrozařízení odložit s průměrnou dostupností 3 900 obyvatel. Dnes jejím prostřednictvím pokrývá města a obce, ve kterých žije přes 93 % obyvatel ČR. Sběrná místa jsou vytvořena především ve sběrných dvorech měst a obcí a u prodejců elektrozařízení.

OKRSKOVÁ SOUTĚŽ V POŽÁRNÍM ÚTOKU

V neděli 29. 5. 2011 se za krásného slunečného počasí uskutečnila u rybníka v Nedvědicí okrsková soutěž v požárním útoku. Soutěže se zúčastnilo celkem 19 družstev z deseti sborů dobrovolných hasičů.

Družstva dětí byla tři a skončila v pořadí Rozsochy, které byly našimi hosty, druhé byly děti z Lískovce a třetí z Pernštejna. Družstva žen byla rovněž tři. Vítězkami byly ženy z Nedvědic před Ujčovem a Lískovcem.

Urputná byla soutěž mužských družstev. Jako hosté přijeli hasiči z Dolních Louček, kteří skončili na 6. místě. Vítězem se stalo družstvo hasičů Nedvědice A před Ujčovem A a loňským vítězem - družstvem SDH Pernštejn.

Organizace soutěže byla velice dobrá, stinnou stránkou byly jen drobné úrazy soutěžících.

Jiří Šmíd

Vítězové z Nedvědic
Foto: Vladimír Štarha

OSVĚŽENÍ „U TETY ÁJI“

Nabízíme

- pivo a limo
- chuťovky k pivu a limu
- drobnost na zub
- pamlsky pro děti a zmrzlina

Provozní doba:

květen – září	pondělí	zavřeno
	úterý – neděle	11:00 – 22:00 hod.
říjen – duben	pondělí + středa	zavřeno
	úterý, čtvrtek, pátek	17:00 – 22:00 hod.
	sobota + neděle	13:00 – 22:00 hod.

Provozní dobu lze po předchozí telefonické domluvě upravit.

Kontakt: mobil – 604 653 204, 721 119 692
email – utetyaji@seznam.cz

Jsmo na facebooku, zde najdete i novinky a různé akce i nečekané změny provozní doby, aktualizované každý den.

Těšíme se na Vaši návštěvu

teta Ája

Andrea Vondrová
osvěžení „U TETY ÁJI“
Chlum 1, 592 65 Chlum - Korouhvice
IČO: 74200780, DIČ: CZ7962073812

PRAVIDLA

ZACHÁZENÍ S VYSLOUŽILÝMI ELEKTROSPOTŘEBIČI

Vysloužilý nemoderní spotřebič můžete zdarma odevzdat prodejci.

Starý spotřebič můžete odevzdat zdarma do sběrného dvora.

Kde je nejbližší sběrný dvůr, zjistíte na obecním úřadě nebo na webu: www.elektrowin.cz. Na obecním úřadě můžete zjistit i termín mobilního svozu.

Za odložení spotřebiče do kontejneru či na černou skládku můžete dostat pokutu až do výše 20 000 Kč.

Nepouštějte se do demontáže spotřebiče, může obsahovat látky poškozující zdraví.

GRATULUJEME!
Pokud dodržíte tyto zásady, nemůžete se nikdy dopustit ekologického zločinu!

www.elektrowin.cz

FARMA MANSBERK

Farma Mansberk se nachází v obci Sejřek, vzdálené 16 km od Bystřice nad Pernštejnem a 4 km od Nedvědice, v místech bývalého panského dvora z počátku 17. století, který náležel k panství hradu Pernštejna. V roce 1803 zde byla založena kolonie Nový Dvůr, zvaná od roku 1820 Mansberk podle své zakladatelky a tehdejší majitelky panství Josefíny Schröfflové z Mansberka. Od počátku 20. století je Mansberk součástí obce Sejřek. Mansberk je oblíbeným místem turistických a cykloturistických výletů (vede zde turistická stezka a cyklostezka).

Od roku 1991 je farma Mansberk ve vlastnictví rodiny Prokešových. Nachází se zde pila Mansberk pana Bohuslava Prokeše a jezdecká stáj a jezdecká škola pana René Prokeše. Škola působí pod Jezdeckým klubem farmy Mansberk, o. s., který je členem České jezdecké federace, oblasti Vysočina (www.mansberk.com).

Jezdecká škola Mansberk provozuje výcvik jezdců všech úrovní v kategoriích dětí, mládeže a dospělých pro sport (v disciplínách drezura, skoky, všestrannost) a pro rekreaci a hipoturistiku. Stále větší oblibu si získává rekondiční ježdění dospělých za účelem zlepšení fyzické kondice a uvolňování kloubů a páteře. Jezdecká stáj farmy Mansberk se dále zabývá chovem a výcvikem koní pro sport a také potahové práce, je zde možnost ustájení koní. Farma také umožňuje stáže studentům SŠ, VOŠ a VŠ.

Od roku 2009 spolupracuje JK farmy Mansberk s francouzskou národní jezdeckou školou – École Nationale d'Équitation «Cadre Noir» de Saumur, jedním z nejvýznamnějších světových středisek jezdeckého vzdělávání (www.cadrenoir.fr). Za podpory Národní agentury pro evropské projekty a programu celoživotního vzdělávání Grundtvig měl v loňském roce předseda a vedoucí jezdecké školy JK Mansberk pan René Prokeš možnost zúčastnit se několikaměsíčního asistentského pobytu v této prestižní instituci, vzdělávat se a pracovat po boku jezdeckých profesorů skupiny «Cadre Noir». Získal zde atestaci francouzské národní jezdecké školy pro výcvik koní, jezdců a jezdeckých cvičitelů pro disciplíny drezura, skoky a všestrannost. Pobytu v Saumur se také zúčastnila paní Sylvie Prokešová, manželka Reného Prokeše. Vykonala stáž v oboru managementu jezdeckých center, stájí a škol, organizace jezdeckých soutěží a metodiky výcviku. Načerpané zkušenosti jsou v praxi uplatňovány při jezdeckém výcviku v Jezdecké škole JK Mansberk a škola tímto získává evropský rozměr. Zároveň je zde kladen důraz na individuální přístup k jezdcům, koním, jezdeckým dvojicím. Tento přístup je podpořen rodinným charakterem prostředí farmy Mansberk.

V myšlence zpřístupnění kva-

litního jezdeckého vzdělání dalším zájemcům z řad příznivců tohoto krásného sportu rozvíjí Jezdecká škola Mansberk spolupráci s École Nationale d'Équitation de Saumur v dalším chystaném projektu v programu EU Grundtvig, který je určen dospělým jezdcům, cvičitelům a jiným pracovníkům v oboru jezdeckví z ČR a Slovenska, s názvem «Eurocavalier 2011 – 2013». V rámci tohoto projektu budou organizována soustředění, stáže a pracovní setkání v ČR, na Slovensku a ve Francii a cyklus jezdeckých soutěží.

Podpoře talentovaných dětí a jezdecké mládeže je určen další připravovaný program JK Mansberk pod názvem «Podpora mladých jezdeckých talentů kraje Vysočina», který počítá s vytvořením centra talentované mládeže při JK Mansberk pro období 2012 – 2013. Oba programy mají podporu ČJF.

Závěrem bychom rádi pozvali příznivce jezdeckého sportu na sportovní událost organizovanou JK Mansberk na farmě Mansberk v neděli 31. července 2011 od 9:30 hod. po celý den – «Pernštejnský hobby pohár 2011» v drezuře, parkurovém skákání a terénním derby.

Sylvie Prokešová

CENÍK INZERCE

Ve Zpravodaji je možné inzerovat za následujících podmínek:

Plošná inzerce, formát:

A4	3.200,- Kč	1/2 A4	1.600,- Kč
1/4 A4	800,- Kč	1/8 A4	400,- Kč
1/16 A4	200,- Kč		

Řádková inzerce:

1. řádek (50 znaků) 60,- Kč, další řádky 1,- Kč/1 znak
Všechny uvedené ceny jsou včetně DPH (20 %).

„PERNŠTEJNSKÝ HOBBY POHÁR“ neděle 31. července 2011 Farma MANSBERK, SEJŘEK

- Jezdecký hobby pohár
- Od 9:30 hod po celý den
- Vstup zdarma
- OBČERSTVENÍ (grill, pivo, víno, nealko, atd.)
- Pernštejnský elixír - ochutnávka
- Doprovodný program
- Pro děti vodění na koních, trampolína, dětský koutek
- www.mansberk.com

- Drezura
- Skoky
- Terénní derby

„ZPRAVODAJ“ - vydává: Městys Nedvědice, www.nedvedice.cz

Evidován pod číslem MK ČR E 17302

Redakcí je pověřena historická komise, odpovědní redaktori: Dr. Jiří Šmíd, Ing. Antonín Špaček

Radou a pomocí přispěli: Mgr. Iva Prokůpková, Mgr. Petr Vejrosta

Redakční rada si vyhrazuje právo výběru příspěvků, nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Vychází čtyřikrát ročně nákladem 800 ks.

Tisk: MERAL, Brno, Koliště 141/47

Adresa redakce: Úřad městysu Nedvědice, 592 62 Nedvědice 42, tel.: 566 566 132, 602 754 739

e-mail: zpravodaj@nedvedice.cz

Uzávěrka příspěvků do čísla 3/2011 je 25. 8. 2011